

Vydává: Občanské sdružení SpK o.s. jako občasník č.09/09

Vychází: září 2009

Tak nám skončili prázdniny a začíná další pracovní období. Vánoce jsou nedaleko, tak co je v naší vsi nového:

I.Děje se:

Kostel a jeho oprava

V minulém čísle jsme se zmínili o tom, v jak špatném stavu je náš kostel. Zajímá vás, co se děje dál?

Se svolení pana faráře a přispěním p. Pomahače se uskutečnilo odebrání vzorků ze zdí kostela, aby odborná firma udělala rozbor stávajícího stavu a navrhla řešení. Stále je tu ale nevyřešená otázka, jak opravy financovat.

Počkáme na výsledky rozboru a návrh řešení, abychom věděli, co a jak dál a jakou cestou za získáním financí se vydat.

Vzhledem k tomu, že krompašský kostel není kulturní památka, nelze na něj jako na kulturní památku získat peníze z takto zaměřených grantů.

Litoměřické biskupství dostává každoročně nějaké peníze na opravu církevního majetku, bohužel kostel v Krompachu nemá tolik věřících, aby byl na biskupství velký zájem kostel opravovat. Takže jsou další možné cesty, jako sbírka, brigádní činnost, sponzoři, příspěvek obce (kde by vzala peníze),

Pro dokreslení celé situace předkládáme v plném znění vyjádření ministerstva kultury, které si SpK vyžádalo:

Ministerstvo kultury, odbor církví, poskytuje finanční prostředky na opravy církevního majetku, výhradně však přímo církvím a náboženským společnostem a to prostřednictvím jejich ústředí (v případě římskokatolické a pravoslavné církve prostřednictvím jednotlivých biskupství či eparchií). Ty pak rozhodují o jejich dalším rozdělení na jednotlivé objekty a u nich je potřeba žádat s dostatečným předstihem o dotaci. Ministerstvo kultury, odbor církví, toto rozdělení finančních prostředků na jednotlivé objekty dále neovlivňuje.

Vlastník objektu má z titulu péče o kulturní památky dále možnost žádat odbor památkové péče našeho ministerstva v rámci několika programů o finanční podporu opravy kostela, nezakrývám však, že je vzhledem k omezenosti zdrojů nutné prokázat významnost dané památky - kulturní, historickou, krajinnou. O této možnosti je však nepochybně majitel objektu informován.

Možným řešením též bývá převzetí kostela do majetku obce a jeho následné využití pro její kulturní potřeby - koncerty, výstavy, obřadní síň. Církve se tomu v případě chátrajících nevyužívaných objektů obvykle nebrání, pro obce je to však finančně náročné řešení. Opravu kostelů v pohraničí se též často podařilo realizovat s pomocí krajských sudetoněmeckých spolků.

Obávám se, že Vám moje informace příliš nepomůže, snad by se daly získat i další inspirace i v některé sousední obci, kde se něco podobného podařilo a též na ústředí církve (biskupství), kde již mají s tímto jistě zkušenost.

Zůstávám s pozdravem a přeji úspěch Vašemu záměru.

Ing. V. Fried

Úprava prostoru před kostelem

Na jaře na podnět několika občanů jsme se začali zabývat otázkou okolo prostoru před kostelem, jehož stav byl nejen neutěšený a navíc jej ještě hyzdily odpadové kontejnery a nepořádek kolem nich. Po určitém společném úsilí a jednání s obecním úřadem se podařilo kontejnery odstěhovat na jiné místo. Přemýšleli jsme, co s prostorem udělat, aby hosty vítal a neodrazoval. Protože obec ve svém rozpočtu peníze na úpravu nemá, rozhodli jsme se, že tuto otázku budeme řešit cestou grantu. K tomu je ale třeba mít v ruce projekt úpravy, což je základní podmínkou a bez něj nikdo žádné peníze nedá. Obrátili jsme se na jednu českolipskou zahradnickou firmu se žádostí o pomoc a zpracování projektu. Protože se firma časem ukázala jako nesolidní, začali jsme hledat jinde. Podařilo se nám oslovit zahradní architekta Ing. Jonákovou a spolupráce se začala slibně rozvíjet. Projekt byl zpracován do týdne, za další týden byl upraven podle připomínek některých krompašských občanů a rekreatantů, kterým tímto děkujeme za spolupráci při jeho přípravě.

Projekt jsme předložili obecnímu úřadu, kterému byl po konzultaci i předveden přímo na místě budoucí realizace. Obecní úřad jej na veřejném zasedání 4.9.2009 schválil (4 hlasy pro). Zároveň se zavázal k další údržbě zatravněné plochy. Zároveň jsme získali i souhlas Sdružení dobrovolných hasičů v Krompachu, že jsou ochotni brigádnicky pomoci při vlastní realizaci.

Nadace VIA, kde o grant žádáme, požaduje většinu prací provést společným úsilím občanů zde bydlících, případně majících nemovitost. Pokud grant získáme, budeme muset realizaci provést brigádnickým způsobem. Realizace by připadala na jaro a léto příštího roku. Získané peníze by byly určeny na materiál (štěrk, písek, sazenice, mobiliář, zápůjčku strojů,...). Doufáme, že peníze od nadace získáme a projekt uskutečníme. Jistě se najde dost spoluobčanů, kteří se s námi do toho pustí, stejně jako při loňské opravě silnice.

Ukázku projektu, pro představu řešení, vyvěsíme ve vývěškách SpK.

Ptáme se: Ekologické brikety ze sena – jak to s nimi vypadá?

Obyvatele i chalupáře by tato otázka jistě zajímala. Získat levně kvalitní otop to by byla jistě vítaná věc. Nač se dít s těžkým a drahým dřevem, když by byla tato možnost? Na Krompachu je tolik sena, pro které není upotřebení!

Dočkáme se výsledku a možnosti koupě senných briket a topení? Zatím je kolem budoucí provozovny klid a není známek, že by se něco dělo a chystalo.

II. Kulturní akce

Na říjen se připravuje další kulturní akce

Akci připravuje divadlo **Kocábka** známé v Krompachu svou **Netradiční kapelou tradičního jazzu MK3**, kterou mnozí již znáte a slyšeli jste ji hrát.

Je předpoklad, že se v sobotu 31.10.2009 v prostorách dětského domova uskuteční v odpoledních hodinách divadelní představení pro děti a večer v restauraci Na Vyhlídce koncert skupiny **MK3**.

Zatím je příprava akce ještě v jednání s vedením dětského domova.

Můžeme ale říci, jen ať se něco děje a kultury v naší obci není nikdy dost.

Sachsen Classic 2009

Jistě jste si všimli a přišli se podívat na jízdu historických vozidel, Sachsen Classic 2009, jejíž jedna trasa vedla letos i přes Krompach. Vozidla to byla zajímavá a milovníci historických vozidel si jistě přišli na své. Alespoň nějaký náznak kulturního přeshraničního dění. Věřme, že se účastníkům rallye u nás líbilo a příště pojedou zase.

Ukázka z jízdy veteránů

III. Tak zase něco zajímavého, tentokrát ze světa i z domova

1) Dostal se mi do rukou takovýto článek, a protože se mi zdá zajímavý, tak vám ho nabízím k přečtení. No, posuďte sami:

Na dovolené v Řecku jsem se od místních dozvěděl, jak tam řeší "cikánskou otázku". Odpověď byla tak jednoduchá, že mi upadla huba, jak jsem čuměl.

Takže v Řecku je postoj státu k cikánům (žádní rómové nejsou!) velmi prostý. Pokud pracuješ pro stát a platíš daně (jako většina) stát pracuje pro tebe. Pokud nepracuješ a neplatíš daně, stát nepracuje pro tebe a je jedno, jsi li fialový se žlutými puntíky na pupíku. Prostě cikáni ve větších městech mají svá oplocená teritoria a tam, pokud kočují, - přespávají a žijí. Stát se o ně nezajímá. Obecně se však cikáni pasovali do role likvidáčů a uklízečů ulic od vyhozeného železa, spotřební elektroniky a nepotřebných věcí... Tyto suroviny svážejí na výkupní místa a inkasují za tyto odevzdané suroviny peníze.

V Řecku žije asi okolo 11 mil. obyvatel a 80% země pokrývají hory (neúrodné). Těch 20% úrodné půdy užijí všechny Řeky a ještě jim zbude! Jsou soběstační i v pěstování rýže! Běžně na trzích je v nabídce tak 5 - 6 druhů rýže. Ve velkém se tam pěstuje i bavlna, tabák a hlavně ovoce a zelenina. 30% populace pracuje v zemědělství! Největším průmyslovým odvětvím je námořní doprava je 3. největší na světě. Příjmy z turistického ruchu jsou pro Řeky s podílem asi 30% taky velmi důležitým zdrojem státních peněz.

Řecký stát ale umí být velmi vstřícný k mladým lidem. Pokud mladá rodina si pořídí 3. dítě, stát poskytne této rodině dotaci na koupě osobního auta a rodina jej může dostat ještě v ceně bez daně! Vozidlo je opatřeno červenou SPZkou a pokud policista takové vozidlo zastaví a neřídí jej osoba, která vozidlo kupovala s dotací od státu, privilegia jsou rázem pryč a ještě navíc ostuda a pokuta jako řemen. Po 5 letech jej může první majitel teprve prodat. Tyto vozidla jsou velkou pomocí mladým lidem.

Školství funguje tak, že pokud oba rodiče pracují a platí daně, všechny děti mají školství do maturity zdarma včetně stravování. Pokud jeden rodič pracuje a druhý ne děti mají školství zdarma, ale stravné si musí hradit a pokud žádný z rodičů nepracuje, musí děti platit školu od 1. třídy třeba až do maturity včetně stravného.

Řekové jsou v podstatě takoví pohodáři, kteří rádi si posedí v hloučku svých přátel nebo rodiny na své verandě nebo balkónu a přehnaný spěch je vzácnou výjimkou. 98% obyvatel jsou věřícími pravoslavné církve, která

klade velký důraz na rodinu. 2 procenta obyvatel jsou muslimové a bez vyznání spolu s namíchaným celosvětovým spektrem víry a božstev.

Ve vnitrozemí na venkově téměř neexistuje kriminalita a ve městech je velmi výjimečná. Prostě v Řecku se nekrade. Stát zakázal na území celého Řecka herní automaty. Drogy jsou tam neznámou věcí, protože rodiny a víra jim nedovolí něco podobného.

Pokud nechce mladík nastoupit povinnou vojenskou službu, tak o to může požádat úřady a ty mu vystaví bez problému "modrou knížku". Dnes je služba v řeckých ozbrojených silách natolik vážena, že žádosti o "modrou knížku" by se dalo počítat na prstech jedné ruky, protože má to svá úskalí. Hlavním problémem je vystavení a celoživotní vlastnění "invalidity", která majitelům modrých knížek neumožňuje práci ve státních službách, a jistotou posledního místa na všech seznamech, které stát pro uspokojování svých občanů musí vytvořit. Takže nejsi osobou, která je volená, při podpoře v případě nezaměstnání je posledním na řadě, při žádostech o byt, transplantaci. prostě nic nedáš pro stát - stát nic nedá tobě.

V zemi, kde vzniklo slovo demokracie, je účast ve volbách do parlamentu povinná a neúčast je zpoplatněna velmi vysokou pokutou. Jestli však do volební urny volič vhodí obálku s hlasem nebo bez, je už na voliči. Výsledky voleb tam nikdo nepochybuje. Je zajímavé, že v Řecku neexistují extrémistické strany a taky není proč. Menšiny se buď přizpůsobí většině nebo alou - nechceme vás tady. Ve vedení země se střídají dvě velké strany. Socialisté a demokraté.

Jejich jazyk je pro Řeky velkou chloubou a jsou na svou historii velmi pyšní a mají být na co. Je zajímavé, že v průběhu mé dovolené jsem nikde neviděl a ani neslyšel žádné interpretace u nás tak známých písní a melodií z produkce USA, Británie a bůhví odkud ještě. Řekové jsou velmi hrdý a sebevědomý národ, kde západní kultura je na chvostu zájmu řeckých obyvatel. Tam mě zastihla zpráva, že zemřel Michael Jackson. Tuto zprávu jsem se dozvěděl ze satelitního vysílání ČT 24, nikoliv z řeckých sdělovacích prostředků.

2) Něco z domácí politické scény.

Několik vět 2009

Vydáno 02. 08. 2009

Před 20 lety se schylovalo ke konci vlády komunistů nad naší zemí a o tuto změnu jsme aktivně usilovali. Za 20 let mnozí z nás svým umem, pílí a inteligencí dosáhli profesních úspěchů a blahobytu, o kterém se nám za komunismu ani nesnilo. Budování soukromého úspěchu jsme vykoupili tím, že jsme až příliš ochotně odevzdali osud věci veřejných dochtivých a chamtivých rukou.

Skandály dnešních politiků sledujeme se stejným znechucením jako někdejší tupost těch komunistických. Napříč zemí se rozrostl bezprecedentní systém korupce na komunální, krajské i centrální úrovni.

Vstupenkou na lukrativní posty polostátních podniku a organizací s miliardovými rozpočty je legitimace nebo spřízněnost s velkou politickou stranou.

Nepozastavujeme se nad tím, že v zemi, kde je pracovní síla 3x levnější než v západní Evropě, je kilometr dálnice 2x dražší.

Nepozastavujeme se nad tím, že narozeniny primátora či státního úředníka rozhodujícího o miliardách, stojí jeho "oficiální" roční plat.

Nepozastavujeme se nad tím, že miliardové veřejné zakázky získá ministrová firma s momentálně neznámým vlastníkem - akciemi na doručitele.

Nepozastavujeme se nad tím, že bývalý premiér vydělal desítky miliónů na obchodě s akciemi od podnikatele, kterému předtím zajistil miliardovou dotaci.

Nepozastavujeme se nad tím, že výroba tramvajenky s čipem stojí v Praze 10x více než v Londýně nebo v Paříži.

Vleká vyšetřování, když k nim vůbec dojde, končí tím, že obvinění se neprokázala. Pokud magistrátní úředníci uvíznou v síti policie, tak jediné té švýcarské nikoli české. V naší zemi lze dnes ustát jakýkoli skandál, za několik dní ho překryje ten další.

Hlavě státu, zaměstnané vlastní ješitností a bojem proti nebezpečí evropské integrace, nestojí korupce za půl slova. I když je to dnes méně okaté, média vědí o čem psát víc, o čem méně, o čem nic.

Zatímco v dobách komunismu jsme museli překonávat strach, nyní je překážkou lenost.

Nadáváme na ceny, ale jsme líní změnit banku nebo telefonního operátora. Necháme se stříhat jak ovce.

Jsme líní se informovat, vytvářet si, prosazovat a bránit svůj názor. Místo přisunu a zpracování informací si vymýváme mozky stupidními seriály. Místo zpráv a názorů čteme v bulváru o celebritách, kdo komu zahýbá a s kým. Náš národní cynismus se masochisticky vyžívá v tom, jak hrozné panují poměry a sami kromě vymýšlení vtipů neděláme nic. Ti přihlouplí se ještě rozčilují nad stotisícovými platy, ale miliardové causy jim unikají. Svou lenost pak omlouváme filozofií, že "jsou stejně všichni stejní" případně "tihle budou ještě horší".

Za nezáměrnou a lhostejnou k osudu věcí veřejných zaplatíme vysokou cenu.

Korupce prodražuje většinu investic financovaných z daní i z obrovského deficitu. Ukrajuje šance našich dětí, na nichž v soukromí tak usilovně pracujeme. Zadluhuje zemi, která bude jednou jejich.

Dvě největší strany si rozparcelovaly tuto zemi s tím, že stejně budeme muset volit jednu z nich bez ohledu na to, jak přezíravě se k nám budou chovat. Myslí si, že stačí provětrat strašáky, zahrát na strunu sociálních jistot pro jedny a strunu nízkých daní pro druhé.

Technika jejich vládnutí přitom dlouhodobě vylučuje jedno i druhé.

Monopol jedné strany v naší zemi nahradila střídavá a na komunální úrovni i společná vláda dvou stran, které se vždycky nějak dohodnou. Je přitom zřejmé, že i ostatní strany využívají své zaslepené loajální "fanoušky", ochotné jim odpustit úplně cokoli.

Vedení velkých stran sází na to, že se budeme bát zahodit náš hlas podporou malých, nových či exotických, a že nám nezbude než zvolit jejich oranžovou či modrou košili bližší než toho druhého kabát.

Kolikrát jsme už slyšeli, že "není koho volit", mnozí volit nechtějí a nepůjdou.

Kolikrát jsme svou volbu s pocitem studu nikoli hrdosti, zdůvodňovali menším zlem.

Není snad právě takovýto vynucený hlas z rozumu ten "vyhozený"?

Jakou cenu má vůbec náš hlas, když ho dáváme se skřípěním zubů?

Nikdo z nás si nedělá iluze, že by malé politické strany byly lepší a čestnější než ty velké. Moc korumpuje vždy. Ale absolutní moc korumpuje absolutně.

Šance podzimu 2009 nespočívá v konkrétní straně či programu, spočívá ve změně, v tom, že přemícháme již zdánlivě rozdané karty a dáme průchod naší nespokojenosti alespoň ve volbách, když už to neumíme na náměstích.

Nemylme se, dvě největší strany budou určovat osud země i v budoucnosti, ale pokud dnes jejich arogantní chování odměníme, odepřeme jim tím důvod ke změně a k obrodě.

Přejeme-li si změnu jejich vedení, případně v nich chceme později najít místo pro vlastní pravé či levé ambice, cesta paradoxně vede přes jejich podzimní volební neúspěch.

Možná jsme se někdy ptali našich rodičů a prarodičů: "A proč jste s tím tehdy něco neudělali?"

Připravujme si dnes odpověď pro naše děti.

Nemusíte to podepisovat.

Můžete to poslat dál.

Jiřina Šiklova, Praha 1. Klimentská 17

e-mail: jiřina.siklova@ecn.cz

Upozorňuji, že ani jednoho autora neznám, jen se mi dostaly články ke čtení, a tak, jak jsem je dostal, tak Vám je předkládám. Každý si udělejte názor sám!!!

IV. A malinko vesele ...

Jeden chlapík se ucházel o místo signalisty a výhybkáře na železnici.

Při přijímacím pohovoru se jej strojvedoucí zeptal: „Co byste udělal, kdyby byl Northern Express nasměrován ze severu na první kolej a Southern Central z jihu taky na první kolej?“

Chlapík odpovídá: „Inu, asi bych zavolal svého bratra.“

Strojvedoucí se jej překvapeně zeptá: „A můžete mi říct, PROČ byste zavolal vašeho bratra?“

„No, on ještě nikdy neviděl vlakovou havárii.“

Námořník ztropil v restauraci velkou výtržnost, protože neměli žádný mošt nebo limonádu.

Výčepník se diví: „Já nevím, proč se tak rozčilujete kvůli limonádám, když vy sám jste si objednal už pátý rum!“

„No jo,“ povídá námořník, „ale hodlám se taky jednou oženit a mít děti. A co ty chuděrky budou pít?“

Jednotlivé příspěvky se nemusí shodovat s názorem redakce Krompašských rozhledů.

Pište na adresu: R. Kalita - Valy 75, kalitovi@volny.cz, nebo na e-mail: spk_krompach@volny.cz, případně je možno Vaše příspěvky doručit do restaurace „Na Vyhlídce“ k p. Vincíkovi.